

XVI. L E V É L.

Költ Kis-Afzszony-Havának 22. Napj.

Az alattson kunyhóban is meg lehet a' virtust találni?

A*** Úr, a' ki fő kötelességének tartja a' szűkségben lévőket fel-keresni, 's rajtok segíteni, meg-hallotta, hogy a' Városban, mellyben ő lakik, vagyon egy szegény Afzszony, a' ki, a' maga már négy esztendőktől fogva ágyban sínlődő Férjét maga két kézi munkájából tartja. Ez a' jó Úr úgy gondolkozott, hogy ennek a' szegény afzszonynak igen nehéz annyit keresni, hogy abból nyomorgó Férjével egygyütt élhessen. ISTEN tudja, hát ha sokszor nagy szűkséget is látnak? ezek valóban meg-érdemlik a' segítséget. Azért két tallért téfzen a' zsebébe, 's fel-keresi az afzszonyt. Sok kérdeződések után reá talál egy öszve-romláshoz közelgő kunyhó forma házatskában. Kit az afzszony, a' ki akkor egy kis asztalnál hímet varrott, Férje pedig mellette ágyában nyögött, igen szívesen fogadott. A*** Úr azt mondja az afzszonynak: Afzszonyom! ezen tsekély ajándékot általam egy valaki küldöt-

dötte számotokra, vedd-el, 's pótolj vele szük-
 ségeteket. Köszönöm úgymond édes Uram fá-
 radtságodat: az ISTEN fizesse-meg annak a'
 jóltévőnek köszönetességét, a' ki a' nyomor-
 rútakon így tud szánakozni: de hálá legyen
 ISTENnek, most semmi segítségére nincs
 szükségem. - - - Úgy, de nagyon ennek az
 ágyban nyomorgó Férfjednek, 's ugyan az
 ő számára hoztam ezt a' kevés pénzt. - - -
 Édes Uram! ez az ember az én férjem; mi-
 kor ő még ifjú és egészséges volt, ak-
 kor az ISTEN előtt azt fogadtam néki, hogy
 mind boldog, mind boldogtalan állapotjá-
 ban ő eránta való hűségemben meg-mara-
 dok: még én kereshetek annyit, mellyből
 mind őtet, mind magamat szegény állapo-
 tunkhoz képest el-tarthatom. — — Jó asz-
 szony! vedd-el kérlek a' pénzt, mert visz-
 sza nem viszem. — — Én pedig azt el nem
 vehetem. ISTENem! melly lokon vagy-
 nak nálamnál szegényebbek? nem azoktól
 lopnám é el azt, a' mit, reá szükségem nem
 lévén, tőled el-vennék? A*** Úrnak szíve
 örömmel 's szemei könyvekkel meg-télvén
 az asszonymnak beszédére, a' két tallérhoz
 többet tett, 's a' pénzt az ablakban hagy-
 ván el akart menni, — Az asszony meg-
 fogta őtet, 's a' pénzt vissza-adta néki így
 szólván: Uram! ha csak ugyan velem jól
 akarsz tenni, vidd-el a' pénzt magaddal, 's
 vegy

végý rajta számomra egy nagy betűjű Bibliát, estve, mikor dólgomat végzem, olvasgatok belőle; ez a' magamé, a' mint látod, kisiny betűjű: ha tetfzik, mond-meg kinek hívnak, ha nagy szűkségre jutok, akkor megkereslek. Engem' A***nak hívnak: lakom . . . hólnap kezedbe szolgáltatom a' Bibliát. ISTEN áldjon-meg. Mikor A*** Úr az ajtón ki-menne, egy öreg rongyos ember éppen akkor akart a' házba bé-menni, kitől kérði A*** Úr, ki légyen? Én, úgy-mond az Öreg, egy szegény ember vagyok, a' kinek semmi segítője nints, az ebben a' házatskában lévő szegény aszfszony fogadott-bé magához, 's ád ennem is. — ISTEN! ki az egekben lakozol, mitsoda helyre rejtette-el magát a' virtus? — így szóllott A*** Úr; 's az Öreggel vízfzsa-ment a' házba, 's azt mondja az aszfszonynak: Ha magadnak nem akarod a' pénzt el-venni; vedd-el ennek az Öregnek számára; ezután is gondom lélzen élelmére. — Uram! mond az aszfszonny, ne terhelj tovább, egy fillért sem veszek-el: melly fokban vagynak nálamnál szegényebbek! Ha akarod, ajándékozz egy Bibliát: mikor reá szorúlok, alamizsnádat is el-veszem. A' mit most tőled kérek, tsak ez: segélj nékem az ISTENT kérni. őrizzen-meg engem', hogy valaha ne ditsekedjem vele, hogy az én ízegényfégemben is tudtam segíteni.

Ezen történetre semmi jegyzést nem tészünk, hanem csak ezt az egygyet, hogy a' még az emberek' társalágokból végképpen ki nem költözött virtust nagyon megfértené az, a' ki ebben leg-kisebb környülállást is költeménynek gondolna lenni.

Ezzel nem igen régen egy ellenkező példa történt. Német-Országban egy ifjú Prédikátor, a' maga szegény Ekklezsiájának számára alamisna kéregetni el-indult. Element Hollandiába is, hol igen gazdagon adakoztak néki; a' többek között egy tengeren Kereskedőhöz is bé-ment, a' ki egy-néhány milliókkal bírt. A' Prédikátor hathatósan elébe terjeszti, melly nagy szerentsétlenfégeket szenvedett légyen az ő Ekklezsiája, 's azt mondotta néki, hogy az ISTEN meg fogja áldani őtet a' nyomorútlakon való irgalmasságáért. A' Kereskedő azt felelte: Az ISTEN nekem semmit nem adott, a' mim vagyon, magam fáradtságával kerestem: ő is el-lehet nálam nélkül, én is el-lehetek ő nála nélkül. Eleget beszéltette a' Prédikátor, hogy a' szélveszek, a' tengernek habjai, az ISTEN' gondviselése alatt vagynak, mellyek által az embernek minden szerentséjét a' tenger-fenekére merítheti, 's szorgalmatosságát semmivé teheti: de a' Belga minden predikállásra is meg nem indult, hanem a' maga théját tsendesen, 's

mo-

mosolyogva hörpölgette — gondolván, hogy
 ölben vagyon mind szőke, mind farga.

Metafasio' életének rövid le-írása.

Pietro Trapassi Metafasio született Rómában 1698. Eszt. szegény Szüléktől. Már tíz esztendősen korában könnyű vers szerző volt. Ezt az ő szép tehetségét *Gravina* megkedvellette ő benne, annyira, hogy őtet maga tanítványává fogadta 's örökösévé tette. Először a' törvény' tanulásához volt neki kedve, mely végre Neapolyba ment. De jóltévőjinek, 's barátinak kérésekre a' törvény' tanulásától le-tett, 's ama híres éneklőnével *Mariana Bentzi* Romaninával Házába vizsgálta ment; hol némelly Operának meg-jobbításokkal nagy kedvességet nyert magának. 1730. Eszt. mint Tsászári Poéta Bétsbe ment, kit *Apostolo Zeno* akkori Tsászári Poéta meg-csmérvén, méltónak ítélte arra, hogy maga íngítőjévé válassza. Itt élt ő VI. *Károly Tsászárnak*, és *Mária Théréziának* a' maga talentumaiért kegyelmekben, és sok fő embereknek kedvességekben; de mindenkor kívánczozott Házába vizsgálta-menni. Meg-holt Bétsben 1782. Eszt. 84. esztendősen korában, éppen mikor VI. Pius Pápa Bétsben volt. Kárdinál *Riminaldi* ennek a' halhatatlan Poétá-